

Velkommen til Tidsskriftet Gerontologi

Et emne, der ikke er til at komme udenom inden for både forskning, praksisser og politik rettet mod aldring, er spørgsmålet om, hvad der sker med vores hjerner, når vi ældes. Sammen med den øgede opmærksomhed på 'den aldrende befolkning' har både videnskab og offentlighed siden slutfirserne haft et øget fokus på 'den aldrende hjerne' - ikke mindst motiveret af en øget frygt for demenssygdomme og nedsat kognitiv funktionsevne. Et emne, der både er vigtigt overordnet set i et vidensbaseret samfund og personligt for det enkelte menneskes forestilling om den gode alderdom for sig selv og andre.

Som sådan spænder emnet 'den aldrende hjerne' bredt - fra individ til befolkning, fra biologi til etik, fra videnskab til praksis, og mere. Feltet er stort og inkluderer mange forskellige faglige vinkler på hjernens funktioner og betydning for det at være menneske i verden i dag. I dette nummer har vi forsøgt at rumme så mange vinkler, som vi kunne, på dette interessante emne. I sagens natur er dette dog kun nogle få af de mange perspektiver, man kan anlægge - men udvalget tager os godt rundt i emnet og viser både hjernens kompleksitet og vidt forskellige faglige diskussioner, strategier og praksisser relateret til den aldrende hjerne.

Nummeret begynder således med den mest aktuelle viden om hjernens biologi i et aldringsperspektiv, skrevet af Albert Gjedde. Dernæst bevæger vi os over i et musikterapeutisk perspektiv på kognition og demenspleje, hvor Hanne Mette

Ochsner Ridder giver en oversigt over aktuel forskning. Og efterfølgende breder vi perspektivet ud, når Erik Lykke Mortensen introducerer os for de gennemsnitlige forandringer i kognitiv funktionsevne, man kan finde i kvantitative psykologiske befolkningsundersøgelser.

Efter et kort intermezzo i form af temaredaktør Ellen Gardes introduktion til dette nummers forsidebillede, vender vi opmærksomheden mod en anden del af praksis relateret til den aldrende hjerne. Først i form af Kasper Jørgensens kritiske gennemgang af fordele og ulemper ved de korte kognitive tests, læger i dag benytter til udredning af demenstilstande i klinikken. Og dernæst i form af en analyse af demensplejestrategier i Grønland, hvor Kamilla Nørtoft, Hanne Jensen og Tenna Jensen viser et spændingsfelt mellem rolig omsorg og meningsfulde aktiviteter. Nummeret slutter af med Karen Pallesgaard Munks kvalitative og historiske indblik i udviklingspsykologiens forklaringsmodeller for menneskers udvikling i et livsforløbsperspektiv - hvordan har feltet tænkt forholdet mellem aldring, hjerne og samfund?

Emner som hjerner og aldring kommer aldrig til at kunne beskrives udtømmende, men vi håber med dette nummer at kunne give et billede af det rige felt - på tværs af fagligheder og praksisfelter - man kan bevæge sig ind i, når man dykker bare lidt ned i emnet. God læselyst.

Morten Hillgaard Bülow Bjørner
og Ellen Garde